

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

kan være saa mange Forhold, der gør sig gældende. Det beror for det første paa hans eget Skøn om, hvorvidt han kan falde ind under disse Bestemmelser. Dernæst beror det paa et Skøn hos vedkommende Kommunalbestyrelse. Men jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Clausager: Mener han virkelig, og mener andre i denne Sal, at man skal gennemføre en Lov om Støtte til Indkøb af Saasæd, som skal gælde for *alle* Landmænd? Jeg vil gerne have det Spørgsmaal besvaret. For besvares det med ja, saa maa jeg sige, at saa er vore Anskuelser angaaende dette Forhold saa vidt fjernet fra hinanden, at jeg tror, at selv en Forhandling i et Udvalg ikke vil kunne føre til et Resultat. Jeg har ikke noget imod at forhandle i det Udvalg, som jeg formoder man ønsker nedsat om Sagen, om Enkeltgheder i Lovforslaget, om de Grænser, som er fastsat og meget andet. Men hvis det virkelig er Meningen, at alle Landmænd skal have Støtte til et Tilskud til Indkøb af Saasæd, uanset hvor velhavende de er, og hvor god en Høst de har haft, kan jeg ikke følge ærede Medlemmer. Noget saadant vilde jeg anse for alt for farligt med Henblik paa Fremtiden.

Jeg mener, at der i Aar er en særlig Begrundelse for at give Tilskud til Indkøb af Saasæd, en Begrundelse, som næppe og forhaabentlig ikke vil komme til at foreligge oftere. Der er i Bilaget A til Bemærkningerne gengivet efter Statistisk Departements Opgørelse Resultatet af Høsten i Fjor. Jeg erkender, at jeg er enig med de Talere, som har udtalt, at Høsten sikkert ligger betydeligt under det, som her er opgjort. Det er min Erfaring som Kommunalmand, at de Opgørelser, man faar ude fra Landmændene, ikke er saa nøjagtige, som de kunde være, og det er ogsaa min Erfaring, at har man en god Høst ude i Landbruget, opgiver man naturligvis ikke mere, end hvad Høsten giver, og omvendt, naar Høsten er daarlig, er man tilbøjelig til at opgive Tal, som i alt Fald ikke ligger under det faktiske. Derfor føler jeg mig overbevist om, at den Høst, vi arbejder med i Aar, er betydeligt ringere, end denne Opgørelse udviser, og det er min Opfattelse, at det i Aar mere end nogen Sinde i den Tid, jeg har haft med Landbruget at gøre, er nødvendigt at støtte de haardt ramte Landmænd.

Det ærede Medlem Hr. Løje mente jo, at det Tilskud, der her var Tale om, slet ikke var tilstrækkeligt, og beklagede det. Jeg vil gerne bede det ærede Medlem besvare det Spørgsmaal, om han mener, at

man helt skal fravige de to Principper, jeg her har nævnt — og som efter min Mening maa være afgørende for, om man kan gaa ind i en Lovgivning som denne —, og om Landmænd, selv om de er aldrig saa velhavende, skal have Tilskud, uanset om deres Høst har været mere eller mindre daarlig. Jeg vil gerne tilføje, at det er ikke alene det Beløb, der her stilles til Raadighed, som kan hjælpe Landmændene til at skaffe sig den fornødne Saasæd i Aar. Der er gennemført en Lov om Høstpantebreve, hvorved der gives Landmændene Lejlighed til at købe Saasæd paa Betingelser, som gør det lettere for dem at faa denne Saasæd hos deres Købmænd, end det vilde have været, hvis den Lov ikke var blevet gennemført, men det er min Opfattelse, at Saasæden i Aar er saa kostbar, at selv om de i Kraft af Loven om Høstpantebreve kan laane Penge, vil de have meget vanskeligt ved at betale Saasæden, hvis de ikke faar et Tilskud som dette. Det er derfor, jeg mener, det er nødvendigt at gennemføre dette Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Løje sagde, at Skellet mellem Husmænd og Gaardmænd maa slettes. Der er ikke sat noget Skel i Lovforslaget. Der staar udtrykkeligt, at en Landmand kan søge og faa Tilskud, hvis han opfylder de Betingelser, der her er stillet. Er der et Skel, er det sat derigennem, at der er fastsat et Maksimumsbeløb, og det maa jeg anse for berettiget. Man kan ikke i en Situation som denne gaa op til et ubegrænset Beløb; det kan man af forskellige Grunde ikke, dels fordi det vilde være vanskeligt at overse, hvor stort Beløbet kunde blive, dels fordi det, alle Forhold taget i Betragtning, ikke først og fremmest er de større Landbrug, der i Aar er ude for Vanskeligheder. Men der er intet som helst i Vejen for, at Gaardmænd, hvis de i øvrigt opfylder Betingelserne i Lovforslaget, kan faa Del i det Beløb, der er stillet til Raadighed.

Det ærede Medlem Hr. Løje sagde, at der var ingen Grund til at nøjes med saa lille et Beløb som det, der her er Tale om; der var jo Penge nok. Ja, det er ejendommeligt at høre det ærede Medlem fremsætte en saadan Udtalelse, for hvis man gør sig den Ulejlighed at læse Venstres Blade, tør jeg nok sige, at der gaar ikke en Dag, uden at man fra den Side skælder ud over, at Ministeriet fremsætter Forslag, der kræver højere Skatter. Det ærede Medlem er dog vel klar over, at man kan ikke gennemføre de Lovforslag om Støtteforanstaltninger til Landbruget, som Regeringen i den sidste Tid har fremsat, uden at det kommer til at